

Mihai Eminescu: Somnoroase păsărele

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele -
Noapte bună!

Doar isvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;

Dorm și florile-n grădină -
Dormi în pace!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce -
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie -
Noapte bună!

Jó éjszakát (Traducere: Dsida Jenő)

Ezernyi álmos kis madárka
Fészken lel altató tanyát,
Elrejti lombok lenge sátra;
Jó éjszakát!

Sóhajt a forrás, néha csobban,
A sötét erdő bólogat -

Virág, fű: szendereg nyugodtan,
Szép álmokat!

Egy hattyú ring a tó vizében,
Nádas-homályba andalog;
Ringassanak álomba szépen
Kis angyalok!

Tündérpompájú éji tájon
Felkél az ezüst holdvilág;
Összhang a föld, egy édes álom...
Jó éjszakát!

Drowsy birds (Traducere: Corneliu M. Popescu)

Drowsy birds at even gliding,
Round about their nests alight,
In among the branches hiding...
Dear, good night !

Silence through the forest creeping,
Lullaby the river sighs;

In the garden flowers sleeping...
Shut your eyes !

Glides the swan among the rushes
To its rest where moon light gleams,
And the angels whisper hushes...
Peaceful dreams !

O'er the sky stars without number,
On the earth a silver light;
All is harmony and slumber...
Dear, good night !

Mihai Eminescu: La steaua

La steaua care-a răsărit
E-o cale-atât de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.

Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Luci vederii noastre,

Icoana stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie:
Era pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem, și nu e.

Tot astfel când al nostru dor
Pieri în noapte-adâncă,
Lumina stinsului amor
Ne urmărește încă.

A csillagig (Traducere: Franyó Zoltán)

A csillagig, mely este kel,
Nagy út visz át az éjen,
Fényének évek ezre kell,
Hogy hozzánk is elérjen.

Lehet, hogy útközben kihült,
S a kéklő ürbe tünt le,
De fénye, mit régóta küld,
Csak most villan szemünkbe.

Holt képe felsuhan, kigyúl
S ott ég, mint égi fényfolt;
Már volt, de láthatatlanul, -
Mi látjuk őt, de rég holt.

Épp így, ha vágyunk már nem ég -
Vak éj alatt veszett ki, -
Kihunyt szerelmünk fénye még
Tovább is fog követni

To the star (Traducere: Corneliu M. Popescu)

So far it is athwart the blue
To where yon star appears,
That for its light to reach our view
Has needed thousand years.

Maybe those ages gone it shed
Its glow, then languished in the skies,
Yet only now its rays have sped
Their journey to our eyes.

The icon of the star that died
Slowly the vault ascended;
Time was ere it could first be spied,
We see now what is ended.

So is it when our love's aspire
Is hid beneath night's bowl,
The gleam of its extinguished fire
Enkindles yet our soul.

Mihai Eminescu: Luceafărul

(fragment)

A fost odată ca-n povești,
A fost ca niciodată.
Din rude mari împărătești,
O prea frumoasă fată.

Și era una la părinți
Și mândră-n toate cele,
Cum e Fecioara între sfinți
Și luna între stele.

Din umbra falnicelor bolți
Ea pasul și-l îndreaptă
Lângă fereastră, unde-n colț
Luceafărul așteaptă.

Az esticsillag (Traducere: Berde Mária)

Volt egyszer, hol nem volt, mikép
Mesélők szája mondja:
Császári háznak csodaszép,
Tündöklő hajadona.

Szülőinek egy-sarja volt,
És mindenek közt drága,
Mint szűz a szentnek, s mint a hold
A csillagok sorába'.

A büszke bolthajtás alól
Kijő az árnyas esttel,
S egy ablakmélyedésbe áll, ahol
Az Esticsillag leskel.

The Evening Star (Traducere)

Once upon a time of old,
As in fairy tales is told,
There was a royal heir,
Only one and without pair.

The fairest of all she was,
As the moon among the stars
A beauty with no taints,
As the Vierge among the saints.

Leaving behind the dark shades
Of the grand and stately vaults,
She heads towards the window
Where the Evening Star awaits.